

„Първенствующа-та черква, като подражавала при-
мѣра того Божественнаго Спасителя, въ то врѣмя,
кога-то ся захванали върху нежъ гоненія-та, всякога
е имала такыва мъжи, кой-то описвали дѣянія-та
на подвижници-тѣ за тѣхъ войнствующъ черквъ;
а послѣ умножавани, отрѣдени были на туй дѣло
особливи хора отъ духовенство-то, кои-то ся зовели
скорописци, и на кои-то дължность-та была да за-
писватъ прилѣжно и вѣрно всичкы-тѣ произшествія,
употрѣбленны отъ Язычници-тѣ при осъжденіе-то,
мъченіе-то и смърть-тѣ на Христіенскы-тѣ мъченици,
и вносили въ особы книги, кои-то отсѣтнѣ были
назованы мъченикословія. И защо-то повсѣду, токо
речи, познамениты-тѣ Христіенскы черквы имали
такыва спысатели—скорописци, а върху това и
братья-та на тия черквы, като были сами свидѣтели
и зрители на вси-тѣ онія пройсхожденія, що-то
ставали съ мъченици-тѣ, то и помянѣты-тѣ описанія
на мъченическы-тѣ дѣянія въ първенствующъ-тѣхъ
черквъ имали ся, не токо за вѣроятны и безпристра-
стны, нъ още были тѣй почитаны, що-то слѣдъ
С-то Писаніе. прочитали ся въ черквы-тѣ да слуша
народъ-тѣ. На туй свидѣтель е Картагенскій-тѣ съ-
боръ, кой-то като недозволява да ся прочитатъ въ
черквъ другы книги, освѣнь С-то писаніе, отлѣчя